

შეტყობინება მეორე
ღმერთი, ადამიანი და სატანა

ადგილები წერილიდან: იოხ. 1:6-12; 2:1-7; მათე 12:26;
ებრ. 2:14; რომ. 16:20; გამოცხ. 12:5, 7-11

I. მთელი ბიბლია წარმოადგენს მონათხრობს იმაზე, რაც შეეხება ღმერთს, ადამიანს და სატანას; ამიტომ, ჩვენ მიერ ბიბლიის კითხვისას, ჩვენ უნდა ვიცოდეთ არა მარტო ის, რაც შეეხება ღმერთს და ადამიანს, არამედ ისიც, რაც შეეხება სატანას – დაბ. 1:1, 26-28; 3:1, 4, 15; ესაია 14:12-14; ეზეკ. 28:12-19:

ა. სატანა იყო ანგელოზი და ცხებულის ქერუბიმი, შექმნილი ღმერთის მიერ მანამდე, სანამ ღმერთი შექმნიდა დედამიწას; ის იყო უმაღლესი ანგელოზებს შორის – მუხ. 12-15; იობი 38:4-7:

1. სატანა იყო „მნათობი, ძე განთიადისა“ (ესაია 14:12), ერთ-ერთი პირველი ანგელოზი, შექმნილი ღმერთის მიერ სამყაროს „განთიადზე“; დანიშნული ღმერთის მიერ ყველა ანგელოზის თავად (ეზეკ. 28:14; იუდა 9).
2. ცხებულის ქერუბიმი იყო დანიშნული ღმერთის მიერ, რომ ემართა ადამამდელი სამყარო (ლუკა 4:6); ცხებულის ქერუბიმი იყო ყველაზე ახლოს ღმერთთან და, რადგან მას ჰქონდა მეფობაც და მღვდლობაც, ის იკავებდა უმაღლეს მდგომარეობას ღმერთის ქმნილებაში (ეზეკ. 28:13).

ბ. სატანის ჯანყი ღმერთის წინააღმდეგ ნაჩვენებია ესაიას 14:13-14-სა და ეზეკ. 28:15-18-ში:

1. სატანა აჯანყდა ღმერთის წინააღმდეგ სიამაყის გამო თავის გულში; მისი გული ამაღლდა მისი სილამაზის გამო – ესაია 14:13-14; ეზეკ. 28:17.
2. სატანას განზრახული ჰქონდა, დაემხო ღმერთის ძალაუფლება და აემაღლებინა თავისი თავი იმდენად, რომ ყოფილიყო ღმერთის ტოლი; როდესაც ის აჯანყდა ღმერთის წინააღმდეგ, სატანას უნდოდა, რომ ყოფილიყო ერთ დონეზე ღმერთთან – ესაია 14:13.

გ. თავისი ჯანყის გამო, სატანა გახდა ღმერთის მოწინააღმდეგე, ღმერთის მტერი – ზაქ. 3:1-2; გამოცხ. 12:9ა; 20:2ა:

1. „სატანა“ ნიშნავს „მოწინააღმდეგეს“, როგორც ღმერთის მოწინააღმდეგე, სატანა ეწინააღმდეგება ღმერთს – იობი 1:7, 12; 2:1, 6; გამოცხ. 20:2.
2. „მტერი“ აღნიშნავს მტერს ღმერთის სამეფოს გარეთ, ხოლო „მოწინააღმდეგე“ მიუთითებს მტერზე ღმერთის სამეფოს შიგნით.
3. სატანა არის არა მარტო ღმერთის მტერი ღმერთის სამეფოს გარეთ, ის ასევე არის ღმერთის მოწინააღმდეგე ღმერთის სამეფოს შიგნით რომელიც ჯანყობს ღმერთის წინააღმდეგ.

II. სურათი იობის წიგნის 1-ლ და მე-2 თავებში აღწერს ორ თათბირს, ჩატარებულს ზეცაში იობთან დაკავშირებით – 1:6-12; 2:1-7:

ა. თავისი სიყვარულით ავსებული ზრუნვის შედეგად იობზე, ღმერთმა ჩაატარა ზეცაში ორი თათბირი, რათა ელაპარაკა იობზე – 1:6; 2:1.

- ბ. „ღმერთის ძეგები“, ანგელოზები, მოვიდნენ, რომ წარმდგარიყვნენ იეჰოვას წინაშე, და მათ შორის მოვიდა სატანა, მოწინააღმდეგე – 1:6; 2:1; 38:7; შდრ. 3 მეფ. 22:19-23; ფსალ. 89:5-8:
1. მას შემდეგ, რაც სატანა აჯანყდა ღმერთის წინააღმდეგ, ღმერთმა მსჯავრი დასდო მას და განაჩენიც გამოუტანა – ესაია 14:12-15; ებუკ. 28:12-19.
 2. სატანის უფლება, რომ შევიდეს ღმერთის თანდასწრებაში ჯერ კიდევ არა აქვს მას ჩამორთმეული – შდრ. გამოცხ. 12:10.
- გ. თავის სიბრძნესა და თავის უზენაესობაში ღმერთს არ მოუყვანია აღსრულებაში თავისი სამსჯავრო სატანაზე, მან მიატოვა სატანა გარკვეული შეზღუდული დროის განმავლობაში, რათა მას გაეკეთებინა რაღაც გარკვეული უარყოფითი საჭიროების დასაკმაყოფილებლად, რომელიც წარმოიშვა ღმერთის სახლმშენებლობის ასრულების დროს:
1. ღმერთს არ შეეძლო და არ უნდოდა ეთხოვა რომელიმესთვის თავისი მრავალი აღმატებული ანგელოზიდან, რომ განეხორციელებინათ აუცილებელი ქმედებები, რათა მიეყენებინათ ზიანი იობისათვის იმ მიზნით, რომ მას დაეკარგა ყველაფერი, რათა ის ყოფილიყო ავსებული ღმერთით – იობი 1:1, 8, 11-12; 2:3-7.
 2. სატანა იყო ერთადერთი სამყაროში, ვისაც შეეძლო და მზად იყო, რომ შეესრულებინა ღმერთის განზრახვა – მოეშორებინა იობისთვის მისი სიმდიდრე და მისი ზნეობრივი მიღწევები – მუხ. 3.
 3. სურათი იობის წიგნის 1-ლ და მე-2 თავებში გვიჩვენებს, რომ სატანა რჩება თავისუფლებაზე იმ მიზნით, რომ ღმერთმა შეძლოს გამოიყენოს ის როგორც მახინჯი იარაღი თავისი მკაცრი სამუშაოს ჩასატარებლად მის მოყვარულებზე – შდრ. ლუკა 22:31-32.

III. სატანას აქვს თავისი სამეფო, სიბნელის ძალაუფლება – მათე 12:26; საქმე. 26:18; კოლ. 1:13:

- ა. სატანას აქვს თავისი ძალაუფლება (საქმე. 26:18) და ჰყავს თავისი ანგელოზები (მათე 25:41), რომლებიც მას ემორჩილებიან როგორც ხელმწიფებანი, ძალაუფლებანი და ამ ქვენიერების სიბნელის მმართველები; ამგვარად, მას აქვს თავისი სამეფო, სიბნელის ძალაუფლება (კოლ. 1:13).
- ბ. სატანა არის მმართველი ამ ქვენიერების და ჰაერის ძალაუფლების მმართველი – იოანე 12:31; ეფეს. 2:2:
1. სიტყვა „სული“ (მუხ. 2) არის დამატება გამოთქმაზე „ჰაერის ძალაუფლება“ და აღნიშნავს კრებით ძალას, ყველა ბოროტი ანგელოზური ძალაუფლების ჯამს, რომლის მმართველიც არის სატანა.
 2. როდესაც ჩვენ ვიყავით მკვდრები დანაშაულებსა და ცოდვებში (მუხ. 1), ჩვენ დავდიოდით „ამ ქვენიერების საუკუნის“ (მუხ. 2), თანამედროვე იერსახის, დღევანდელი დინების, ქვენიერების, სატანური სისტემის თანახმად.
 3. ხელმწიფებანი, ძალაუფლებები და მმართველები ამ სიბნელისა – არიან აჯანყებული ანგელოზები, რომლებიც გაჰყვნენ სატანას მის ჯანყში

ღმერთის წინააღმდეგ და რომლებიც ახლა ზეციურ საზღვრებში მართავენ ქვეყნიერების ხალხებს – დან. 10:20.

4. აქედან გამომდინარეობს, რომ ეშმაკს, სატანას, აქვს თავისი სამეფო, რომელშიც მას უკავია უმაღლესი მდგომარეობა, და რომელშიც აჯანყებული ანგელოზები ემორჩილებიან მას.

IV. თავისი მსახურებით დედამიწაზე და თავისი სიკვდილით ჯვარზე უფალმა იესომ მოიპოვა გამარჯვება სატანაზე – 1 იოანე 3:8; მათე 27:51-53; კოლ. 2:14-15; ებრ. 2:14:

ა. თავის მიწიერ მსახურებაში გამარჯვებულმა ქრისტემ გაიმარჯვა ეშმაკზე და გაანადგურა მისი საქმეები – მათე 4:1-11; 1 იოანე 3:8:

1. იმისათვის, რომ აღესრულებინა თავისი მსახურება ცათა სამეფოსათვის, უფალ იესოს უნდა მოეპოვებინა გამარჯვება ღმერთის მტერზე, ეშმაკზე, სატანაზე – მათე 4:1, 11:

ა) ამის გასაკეთებლად ის უნდა ყოფილიყო ადამიანი, ამიტომ ღმერთის მტრის წინააღმდეგ დაპირისპირებისას ის იყო როგორც ადამიანი – მუხ. 6-7.

ბ) როდესაც აცდუნებდა პირველ ადამიანს, ადამს, ეშმაკმა მადწია წარმატებას; მეორე ადამიანის, ქრისტეს, გამოცდისას, მან განიცადა სრული მარცხი – მუხ. 11.

2. თავისი მსახურებისას დედამიწაზე უფალმა იესომ გაანადგურა ეშმაკის საქმეები – 1 იოანე 3:8:

ა) 1 იოანეს 3:8-ში ბერძნული სიტყვა, ნათარგმნი როგორც „განადგურება“, შეიძლება ასევე ითარგმნოს როგორც „გაფუჭება“ ან „დამსხვრევა“.

ბ) ღმერთის ძე გამოვლინდა იმისათვის, რომ გაეფუჭებინა და გაენადგურებინა ცოდვიანი საქმეები ეშმაკისა, ანუ მსჯავრი დაედო თავისი სიკვდილის მეშვეობით ჯვარზე ხორცში ცოდვისათვის, რომელსაც მან, ბოროტმა, დაუღო დასაწყისი; იმისათვის, რომ გაენადგურებინა ცოდვის ძალა, ცოდვიანი ბუნება ეშმაკისა; და რომ წაეღო ცოდვა, და ცოდვები – რომ. 8:3; ებრ. 2:14; იოანე 1:29.

ბ. თავის ჯვარცმაში გამარჯვებულმა ქრისტემ განდევნა ამ ქვეყნიერების მმართველი, გაანადგურა ეშმაკი, გააკეთა ისე, რომ ხელმწიფებანი და ძალაუფლებანი ყოფილიყო ჩამოგდებული, და გააუქმა სიკვდილი – 12:31; მათე 27:51; ებრ. 2:14; კოლ. 2:15; 2 ტიმ. 1:10:

1. თავისი მუშაობისას ჯვარზე ქრისტემ განდევნა გარეთ ამ ქვეყნიერების მმართველი და გაასამართლა ქვეყნიერება – იოანე 12:31:

ა) ამ ქვეყნიერების მმართველი იყო გაგდებული, როდესაც გაგდებული იყო სატანა ქრისტეს მუშაობის შედეგად მის სიკვდილში; იმავდროულად გასამართლდა სატანასთან დაკავშირებული ქვეყნიერების სისტემა – 1 იოანე 5:19.

ბ) შეირყა სატანის ჯანყის საყრდენი, და დაინგრა სატანის მიწიური სამეფოს სიმაგრეები – მათე 27:51.

2. თავის ჯვარცმაში ქრისტემ გაანადგურა ეშმაკი – ებრ. 2:14:

- ა) მე-14 მუხლში ბერძნული სიტყვა, ნათარგმნი როგორც „განადგურება“, შეიძლება ასევე ითარგმნოს როგორც „არაფრად გადაქცია“, „წაართვა ძალა“, „გაუმკლავდა“, „გააუქმა“, „აღმოფხვრა“.
- ბ) თავის ადამიანობაში და თავისი სამუშაოს მეშვეობით ჯვარზე ქრისტემ განადგურა ეშმაკი – იოანე 3:14.
- 3. თავს სამუშაოში ჯვარზე, ქრისტემ მისცა ღმერთს შესაძლებლობა რომ ჩამოეგდო ანგელოზური ხელმწიფებანი და ძალაუფლებები, ღიად გამოეაშკარავებინა საჩვენებლად და ეხეიმა მათზე – კოლ. 2:15.
- 4. თავის სამუშაოში ჯვარზე ქრისტემ გააუქმა სიკვდილი, დააკარგინა მას ძალა, თავისი ეშმაკის-გამანადგურებელი სიკვდილით (ებრ. 2:14) და სიკვდილის მშთანთქმელი აღდგომით (1 კორ. 15:52-54) – 2 ტიმ. 1:10.
- გ. სამეფოს სახარების მეშვეობით ღმერთს მიჰყავს ადამიანები ზეციური ძალაუფლების მმართველობის ქვეშ, რათა ისინი გახდნენ მისი სამეფო, ისინი, ვინც არიან მისი ძალაუფლების მმართველობის ქვეშ – მათე 24:14; გამოცხ. 1:5-6.

V. ჩვენ, ქრისტე იესოში მორწმუნეებმა და ღმერთის შვილებმა, უნდა ვისწავლოთ ქრისტეში გამარების მოპოვება სატანაზე – ეფეს. 6:12; 1 პეტ. 5:8-9; 1 იოანე 5:18:

- ა. ჩვენთვის არ უნდა იყოს უცნობი სატანის ზრახვები – 2 კორ. 2:11:
 - 1. ბერძნული სიტყვა, ნათარგმნი როგორც „ზრახვები“, აღნიშნავს „გეგმებს, ხრიკებს, მცდელობებს, ნებას, განზრახვებს, მიზნებს“.
 - 2. ბოროტი, სატანა, არის სცენის უკან ყველაფერში და მუშაობს ყველაფერში, ეკლესიურ ცხოვრებაშიც კი.
- ბ. ჩვენ უნდა შევიმოსოთ ღმერთის ყველა საჭურველით, რათა ჩვენ შევძლოთ წინაღუდგეთ ეშმაკის ხრიკებს – ეფეს. 6:11:
 - 1. ეშმაკს აქვს არა მარტო ბოროტი განზრახვები, მას აქვს ასევე დამაბნეველი ხრიკებიც, რომლებიც ასრულებენ მის განზრახვას; ეს ხრიკები წარმოადგენს მის ბოროტ ჩანაფიქრებს.
 - 2. შემოსვა ღმერთის ყველა საჭურველის საშუალებას გვაძლევს, ჩვენ წინაღუდგეთ ეშმაკის ხრიკებს – მუხ. 11.
 - 3. სატანის ხრიკებიდან ერთ-ერთი უზენაესის წმიდანების წინააღმდეგ, არის ის, რომ გამოფიტოს ისინი (დან. 7:21, 25); როდესაც ჩვენ ვხედავთ, რომ სატანა გვფიტავს ჩვენ, ჩვენ გაგვიჩნდება ძალა, რომ შევეწინააღმდეგოთ და წინააღმდეგობა გავუწიოთ მის დამღლე ტაქტიკას.
- გ. ჩვენ უნდა ვიფხიზლოთ ჩვენს მოწინააღმდეგესთან, ეშმაკთან, მიმართებით, რომელიც „დაძრწის როგორც მბრძღვინავი ლომი და ეძებს, ვინ ჩაყლაპოს“ – 1 პეტ. 5:8:
 - 1. ვიფხიზლოთ – ნიშნავს ვიყოთ ყურადღებით, როგორც ომში, როგორც ჯარისკაცები წინა ხაზზე.
 - 2. სიტყვა „*იფხიზლოთ*“ 1 პეტ. 5:8-ში გულისხმობს ბრძოლას; ჩვენ მონაწილეობას ვღებულობთ ომში, და ჩვენ უნდა ვიყოთ ყურადღებით.

3. თუ ჩვენ ვიქნებით ყურადღებით, ჩვენ წინაღუდლებით ჩვენს მოწინააღმდეგეს, ვიქნებით მტკიცენი ჩვენს რწმენაში – მუხ. 9:
 - ა) წინ აღვუდგეთ – არ ნიშნავს, რომ შევიწინააღმდეგოთ და ვებრძოლოთ, არამედ ვიდგეთ მბრდღვინავი ღომის წინ მტკიცედ, კლდის მსგავსად, ჩვენი რწმენის საფუძველზე.
 - ბ) *რწმენაში* 1 პეტ. 5:9-ში იგულისხმება მორწმუნეების სუბიექტური რწმენა, მათი რწმენა ღმერთის დამცავ ძალაში და სიყვარულით სავსე ზრუნვაში.
- დ. საუკეთესო საშუალება, რომლითაც ჩვენ შეგვიძლია გავიმარჯვოთ სატანაზე, – არის, ვიცხოვროთ შერწმულ სულში – 1 კორ. 6:17; 1 იოანე 5:18:
 1. არის მხოლოდ ერთი ადგილი, სადაც სატანას არ შეუძლია, რომ შეაღწიოს, – ჩვენი სული – 2 ტიმ. 4:22.
 2. ვართ თუ არა სატანის ძალაუფლების ქვეშ, განისაზღვრება არა იმით, თუ რას ვაკეთებთ; ეს განისაზღვრება იმით, ჩვენ სულში ვართ თუ ხორცში – გალ. 5:16-17.
 3. სანამ ჩვენ დავრჩებით შერწმულ სულში, ჩვენ ვიქნებით შენახულნი და სატანა ვერაფერს ვერ შეძლებს, რომ გააკეთოს ჩვენთან მიმართებით – 1 კორ. 6:17; 1 იოანე 5:4-5, 18-21.

VI. „მშვიდობის ღმერთი მალე თქვენს ფერხით შემუსრავს სატანას“ – რომ. 16:20:

- ა. იმისათვის, რომ სატანა იყოს შემუსრული, საჭიროა ეკლესიური ცხოვრება – ყველაზე ეფექტური საშუალება, რომლის დახმარებითაც ღმერთი იმარჯვებს სატანაზე – მუხ. 20, 1, 16ბ.
- ბ. ბერძნულ სიტყვას, ნათარგმნს როგორც „თქვენს“ რომ. 16:20-ში, აქვს მრავლობითი რიცხვის ფორმა; ეს მიუთითებს სხეულზე – 12:5:
 1. რომაელთა მიმართ წერილის მე-16 თავში საუბარია სხეულზე არა სამყაროსეული აზრით; მასში საუბარია სხეულის ადგილობრივ და პრაქტიკულ გამოხატულებაზე.
 2. სატანას ბოლო უნდა მოუდოს სხეულმა, და არა ცალკეულმა ადამიანებმა.
 3. სატანა შეიძლება იყოს შემუსრული მხოლოდ სხეულის პრაქტიკული გამოხატულების ფერხით ადგილობრივ ეკლესიებში – 12:5; 16:1, 4, 16ბ.
 4. სატანა შემუსრულია ჩვენს ფერხით მხოლოდ მაშინ, როდესაც ჩვენ გვაქვს სათანადო ადგილობრივი ეკლესია როგორც სხეულის პრაქტიკული გამოხატულება – მუხ. 20.
- გ. აღსანიშნავია, რომ ის, ვინც შემუსრავს სატანას ჩვენს ფერხთ ქვეშ არის სწორედ მშვიდობის ღმერთი – მუხ. 20:
 1. მშვიდობის ღმერთი არის გამაწმიდანებელი, მის გაწმიდანებას მოაქვს მშვიდობა – 1 თეს. 5:23.
 2. როდესაც ჩვენ მთლიანად გაწმიდანებულნი ვართ მის მიერ შინაგანად, ჩვენ გვაქვს მშვიდობა მასთან და ადამიანთან ყველა საკითხში – მუხ. 13; რომ. 6:19, 22; ებრ. 13:12.

3. ღმერთის მშვიდობა იცავს ჩვენს გულებს და ჩვენს აზრებს, დგას ჩვენი გულების და აზრების სადარაჯოზე, რადგან მშვიდობის ღმერთი ახორციელებს ჩვენი გულების და აზრების დაცვას ქრისტეში, არ უშვებს ჩვენი მოსვენებისა და მშვიდობის დარღვევას – ფილიპ. 4:7.

VII. მას შემდეგ, რაც ვაჟი ატაცებულ იქნება ღმერთის ტახტთან, ზეცაში მოხდება ომი, სატანა და მისი ანგელოზები აღმოჩნდებიან ჩამოგდებულნი დედამიწაზე და გამოვლინება ღმერთის სამეფო – გამოცხ. 12:5, 7-11:

- ა. ვაჟი შედგება გამარჯვებულებისაგან, რომლებიც გამოდიან ეკლესიის სახელით, იკავებენ მდგომარეობას, რომელიც უნდა დაიკავოს მთელმა ეკლესიამ, და ასრულებს ეკლესიის სამეშაოს – 2:7ბ, 11ბ, 12:5:
 1. ვაჟი ყოველთვის დაკავებულია ღმერთის მტერთან, სატანასთან, ბრძოლით, და ყოველთვის აწარმოებს მას დედამიწაზე.
 2. ზეცა ელოდება, როდესაც იქ გამოჩნდება ვაჟი, გამარჯვებულები, რათა აწარმოონ ომი იმ მიზნით, რომ გადმოაგდონ სატანა ზეციდან:
 - ა) ომი, რომელსაც გამარჯვებული წმიდანები აწარმოებენ სატანის წინააღმდეგ, არის, არსებითად, უფლის სამსჯავროს აღსრულება მასზე – იოანე 12:31.
 - ბ) საბოლოოდ მათი ბრძოლის წყალობით სატანა იქნება ჩამოგდებული ზეციდან – გამოცხ. 12:8-9.
- ბ. ეშმაკი, ცილისმწამებელი, ახლა ცილს სწამებს მორწმუნეებს ღმერთის წინაშე დღე და ღამე, მაგრამ გამარჯვებული მორწმუნეები, რომლებიც შეადგენენ ვაჟს, და რომლებსაც ეწინააღმდეგებოდა და რომლებსაც ცილს სწამებდა ღმერთის მტერი, სატანა, იმარჯვებს მასზე – მუხ. 10-11:
 1. ისინი იმარჯვებენ მასზე „კრავის სისხლის მეშვეობით“ – მუხ. 11ა:
 - ა) კრავის სისხლი, განკუთვნილი ჩვენი გამოსყიდვისათვის, პასუხობს ღმერთის წინაშე ეშმაკის ყველა ცილისწამებაზე ჩვენ წინააღმდეგ, და გვაძლევს ჩვენ გამარჯვებას მასზე.
 - ბ) ჩვენ უნდა გამოვიყენოთ ეს სისხლი ყოველთვის, როდესაც ჩვენ ვგრძნობთ ეშმაკის ცილისწამებას – რომ. 3:25; 1 იოანე 1:7.
 2. ისინი იმარჯვებენ მასზე „თავიანთი მოწმობის სიტყვით“ – გამოცხ. 12:11ბ:
 - ა) მათი მოწმობის სიტყვა – ეს არის სიტყვა, რომელიც მოწმობს, რომ უფალმა უკვე განახორციელა სამსჯავრო ეშმაკზე – იოანე 12:31; ებრ. 2:14.
 - ბ) ყოველთვის, როდესაც ჩვენ ვგრძნობთ ეშმაკის ცილისწამებას, ჩვენ ამაღლებული სიტყვით უნდა განვაცხადოთ უფლის გამარჯვება მასზე.
 3. გამარჯვებულებს არ უყვართ თავიანთი მშვინვა-სიცოცხლე – გამოცხ. 12:11გ:
 - ა) ის, რომ ჩვენ არ გვიყვარს ჩვენი მშვინვა-სიცოცხლე, არის სატანაზე გამარჯვების საფუძველი, ჩვენი გამარჯვების საფუძველი სატანაზე.

- ბ) ის, რომ ჩვენ არ გვიყვარს ჩვენი მშვიინვა-სიცოცხლე, ნიშნავს, რომ ჩვენ მზად ვართ უარი ვთქვათ საკუთარ მშვიინვა-სიცოცხლეზე და რომ ჩვენ არ ვზრუნავთ ჩვენს საკუთარ მშვიინვა-სიცოცხლეზე – მარკ. 8:34-35.
- გ) სატანას ეშინია მხოლოდ ერთი სახის ადამიანების – მათი, ვისაც არ უყვარს თავისი საკუთარი მშვიინვა-სიცოცხლე – გამოცხ. 12:11
- გ. ვაჟი დაკავშირებულია ღმერთის ყველაზე მნიშვნელოვან მოწყობით მოძრაობასთან – მათე 6:9-10; გამოცხ. 11:15; 12:10:
 1. ღმერთს სურს, რომ დაასრულოს ეს საუკუნე და მოიტანოს სამეფოს საუკუნე, და ამისათვის მან უნდა მიიღოს ვაჟი როგორც თავისი მოწყობითი იარაღი – მუხ. 5.
 2. ვაჟის ატაცებას დასასრულისკენ მიჰყავს ეკლესიის საუკუნე და მოჰყავს სამეფოს საუკუნე – მუხ. 5, 10.
 3. ვაჟის ატაცება ღმერთის ტახტთან, სატანის ჩამოგდება დედამიწაზე და განცხადება ზეცაში აღნიშნავს, რომ ვაჟი მოიტანს სამეფოს დედამიწაზე; ეს არის ღმერთის უმაღლესი მოწყობითი მოძრაობა – მუხ. 5, 9-10; 11:15.

კვირა 2 – დღე 1
ღილის საკვები

ესაია 9:6	რადგან ყრმა შეგვეძინა, ძე მოგვეცა; და მის მხრებზეა მმართველობა...
1 პეტ. 1:17	თუ მამას უწოდებთ მას, ვინც მიუკერძოებლად ასამართლებს თითოეულს საქმეთა მიხედვით, მაშინ მოშიშებით გაატარეთ თქვენი ხიზნობის დრო.

თავის ორ წერილში პეტრე განიხილავს ღმერთის სამყაროსეული მმართველობის, ანუ მთავრობის თემას. ამ ორ წიგნში საუბარია ღმერთის სამყაროსეულ მთავრობაზე.

როგორც ვიცით, მათეს სახარებაში განხილულია სამეფო. არ უნდა ვიფიქროთ, რომ მთავრობა და სამეფო ერთი და იგივე რამ არის. არა, მთავრობა ერთია, ხოლო სამეფო სხვა რამ არის. ნებისმიერ ქვეყანაში, ანუ სახელმწიფოში, არის მთავრობა. მაგრამ მთავრობა არ არის სახელმწიფო. მთავრობა არის სახელმწიფოს ადმინისტრაციული ცენტრი. მაგალითად, მთავრობა ვაშინგტონში (კოლუმბიის ოლქი) არის ამერიკის შეერთებული შტატების ადმინისტრაციული ცენტრი. მიუხედავად იმისა, რომ მათეს სახარებაში წარმოდგენილია სამეფო, ამ წიგნში არ არის საუბარი მთავრობაზე. ღმერთის მთავრობას ჩვენ ვხედავთ პეტრეს წერილებში.

ღმერთი მართავს სასამართლოს მეშვეობით. სწორედ ასე ახორციელებს ღმერთი თავის მთავრობას. როგორც ხანდაზმულმა ადამიანმა, რომელმაც შესწავლის შედეგად, და ასევე დაკვირვების შედეგად, მიიღო გარკვეული ცოდნა მსოფლიოს ისტორიის სფეროში, მე შემიძლია დავამოწმო, რომ მუხლს ვიდრეც ღმერთის წინაშე. ის არის მმართველი, და ის მართავს სასამართლოს მეშვეობით. ღმერთმა გაასამართლა ჰიტლერი, სტალინი და სხვა ადამიანები, რომლებიც სხადიოდნენ ბოროტებას („პეტრეს პირველი წერილის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 11-12).

ღმეს წასაკითხი

ჩვენ არ უნდა ვიფიქროთ, რომ ღმერთი ასამართლებს მხოლოდ მათ, ვინც ბოროტებას სხადის, ჰიტლერისა და სტალინის მსგავსად. ღმერთი ასევე ასამართლებს საკუთარ ხალხსაც. 1 პეტ. 4:17-ის თანახმად, ღმერთის სამთავრობო სასამართლო იწყება მისი საკუთარი სახლიდან: „ვინაიდან მოვიდა დრო, რომ ღმერთის სახლიდან დაიწყოს გასამართლება; და თუ ის ჩვენგან დაიწყება, რაღა აღსასრული ელით ღმერთის სახარების ურჩებს?“ ეს არის ღმერთის მმართველობა.

რა არის ღმერთის სამთავრობო სასამართლოს მიზანი? ღმერთი აწყობს სასამართლოს, იმისათვის, რომ გაწმინდოს თავისი სამყარო. სამყარო შეიქმნა ღმერთის მიერ დადებითი მიზნით, მაგრამ სატანა ჩაერია და წაბილწა სამყარო. ახლა ღმერთი განწმენდს სამყაროს სასამართლოს მეშვეობით. ის ატარებს საფუძვლიან სამუშაოს სამყაროს განწმენდის თვალსაზრისით. საბოლოოდ სამყარო იქნება ახალი. იცით, რა არის მნიშვნელობა ახალი ცისა და ახალი მიწისა, რომელზეც პეტრეს მეორე წერილის მე-3 თავშია საუბარი? მათი მნიშვნელობა არის ის, რომ ისინი მიუთითებენ ღმერთის სამყაროს სიახლეზე.

მაგრამ ღმერთს არ სურს, რომ იცხოვროს და დამკვიდრდეს უწმინდურ ადგილას. ამიტომაც ღმერთი ასუფთავებს, განწმენდს სამყაროს. თავიდან ის გვასუფთავებს ჩვენ, ანუ თავის სახლს. ახლა ჩვენ ვართ ღმერთის განწმენდელი სამუშაოს ცენტრი. განა თქვენ დროდარდო არ ეუბნებით საკუთარ თავს: „რატომ ხდება, რომ რაც უფრო მეტად მიყვარს უფალი იესო, უფრო მეტად მიჭირს? ჩემი ნათესავეები აყვავდნენ, მათ ყველაფერი კარგად აქვთ, მაგრამ ჩემი მდგომარეობა, როგორც ჩანს, უფრო და უფრო უარესდება?“ ზოგიერთ წმიდანს უჩნდება ჯანმრთელობასთან დაკავშირებული პრობლემები, ზოგი შვილებთან დაკავშირებით არის გულგატეხილი. ჩვენ ვაწყდებით სირთულეებს იმიტომ, რომ ღმერთის სასამართლო იწყება მისი საკუთარი სახლიდან. ჩვენ ვართ ღმერთის სასამართლოს ქვეშ.

პეტრეს ორი წერილის, განსაკუთრებით პირველის, დაწერის მიზეზი არის ის, რომ გაფანტული იუდეველი მორწმუნეები განიცდიდნენ დევნას. ისინი გადიოდნენ გამოცდას ცეცხლით. პეტრე ამ დევნას აღარებს ანთებულ ღუმელს. იმის გამო, რომ მორწმუნეები შფოთავდნენ, და, შესაძლოა, დაეჭვებული იყვნენ, პეტრემ მისწერა მათ, რომ დაემოდგრა, და ასევე ენუგეშებინა ისინი. 1 პეტ. 5:10-ში ის ამბობს: „ხოლო ყოველგვარი მადლის ღმერთი, რომელმაც მოგიწოდათ თავისი მარადიული ღიღებისაკენ ქრისტე იესოში, თქვენი მცირეოდენი ტანჯვის შემდეგ თვითონ სრულყოფთ, გაგაძლიერებთ, განგამტკიცებთ და დაგაფუძნებთ“. აქ პეტრე თითქოს ეუბნება მორწმუნეებს, რომ ისინი არ უნდა დაეჭვებულიყვნენ, რადგან ღმერთი სრულყოფდა მათ. მსავსად იმისა, როგორც თლიან ქვებს, ჩვენც უნდა „გავითალოთ“, რათა ვიყოთ სრულყოფილი, გაძლიერებული, განმტკიცებული და დაფუძნებული. პეტრე წერდა, რათა ენუგეშებინა ტანჯული, დევნილი წმიდანები, და ეჩვენებინა მათთვის, რომ ისინი ყველანი იმყოფებოდნენ ღმერთის მმართველობის ქვეშ. ღმერთის მმართველობა ხორციელდება, უპირველეს ყოვლისა, თავისი შვილების მიმართ („პეტრეს პირველი წერილის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 12-13).

კვირა 2 – დღე 2

ღიღის საკვები

1 პეტ. 2:21	...ქრისტეც ხომ ეტანჯა თქვენთვის და ნიშუში დაგიტოვათ, რათა მის კვალს მიჰყვეთ....
23	რომელსაც ლანძღავდნენ და ლანძვით არ პასუხობდა; იტანჯებოდა და არ იმუქრებოდა არამედ ყველაფერს გადასცემდა მას, ვინც სამართლიანად ასამართლებს.
2 პეტ. 1:3	ისე, როგორც მისმა ღვთაებრივმა ძალამ მოგვანიჭა ყოველივე, რაც დაკავშირებულია სიცოცხლესა და ღვთისმოსაობასთან, მისი შემეცნების მეშვეობით...

ღმერთის მთავრობას თან სდევს ღმერთის შეწევნა. ღმერთი გვანიჭებს ჩვენ თავის შეწვენას, რათა ვითანამშრომლოთ მის მთავრობასთან. სხვაგვარად რომ ვთქვათ, თუ ჩვენ გვინდა, რომ განვახორციელოთ ღმერთის მთავრობა, ჩვენ გვჭირდება ღმერთისაგან უზრუნველყოფა, ანუ ჩვენ გვჭირდება ღვთაებრივი შეწევნა. პეტრეს მეორე წერილში ავტორი თავდაპირველად გვიჩვენებს ღვთაებრივ შეწვენას. ჩვენ ვხედავთ, რომ ღმერთის ძალა გვამარაგებს ჩვენ ყოველგვარი აუცილებელი შეწევნით. ეს არის ამ წიგნის ძირითადი მნიშვნელობა. გარდა ამისა, პეტრეს მეორე წერილში ნაჩვენებია ღმერთის მთავრობის იმ სურათის გაგრძელება, რომელიც გახსნილია პეტრეს პირველ წერილში. ამრიგად, პეტრეს მეორე წერილში ჩვენ ვხედავთ ღვთაებრივ შეწვენასა და ღვთაებრივ მთავრობას („პეტრეს მეორე წერილის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 1).

ღღეს წასაკითხი

სიტყვა „ყველაფერს“ [1 პეტ. 2:23-ში] იმისათვის არის ჩართული, რომ, გამოყენების წესების თანახმად, ბერძნული ზმნა, ნათარგმნი როგორც „გადასცემდა“, მოითხოვს დამატებას. სიტყვა „ყველაფერი“ აღნიშნავს უფლის ყველა ტანჯვას. უფალი ყველა შეურაცხყოფას, რომელსაც ის განიცდიდა, და ყველა წყენას, გადასცემდა მას, ვინც ასამართლებს სამართლიანად თავის მთავრობაში – სამართლიან ღმერთს – რომელსაც ის ექვემდებარებოდა. აქედან ჩანს, რომ როდესაც ცხოვრობდა ადამიანური ცხოვრებით დედამიწაზე, უფალი აღიარებდა ღმერთის მთავრობას.

მე ცოტათი ვწუხვარ იმის გამო, რომ როდესაც კითხულობთ ამ მუხლს, თქვენ, შესაძლოა, არ აქცევთ ყურადღებას სიტყვას „ასამართლებს“. ჩვენ მივჩნევით იმის თქმას, რომ ყველაფერს გადავცემთ უფალს, რომელიც არის ერთგული, მოწყალე, ან კეთილი. როდესმე გითქვამთ: „მე ყველაფერს გადავცემ ღმერთს, რომელიც ასამართლებს სამართლიანად“? მე არა მგონია, რომ ჩვენ შორის ბევრს ჰქონდეს ეს გაკეთებული. ჩვენ არ ვლოცულობთ ასეთი ღოცვით, ვინაიდან ჩვენი ღოცვა, ჩვენი გამოხატულება და ჩვენი სიტყვები კვლავინდებურად ძალიან ტრადიციულია. შედეგად ჩვენ მცირედ ვიყენებთ აზრებსა და გამოთქმებს წმინდა სიტყვიდან.

როდესაც უფალი იესო იტანჯებოდა დედამიწაზე, ის ყველაფერს გადასცემდა მას, ვინც ასამართლებს სამართლიანად. ეს რამდენიმე სიტყვა გვიჩვენებს არა მარტო იმას, რომ უფალი ცხოვრობდა სიცოცხლით, რომელიც არის ჩვენთვის ნიმუში, არამედ იმასაც, რომ თავის სიცოცხლეში ის მთლიანად ემორჩილებოდა ღმერთის მთავრობას. თვითონ ის ყოველთვის ემორჩილებოდა ღმერთის მთავრობას, და ყველაფერს, რაც მასთან იყო დაკავშირებული, გადასცემდა ღმერთის სასამართლოს.

1 პეტ. 4:12-ში პეტრე ამბობს: „საყვარელნო, ნუ გაგიკვირდებათ თქვენზე მოვლენილი გამოცდა ცეცხლით, თითქოს უცნაური რამ მოგსვლოდეთ“... სიტყვა, ნათარგმნი აქ როგორც „გამოცდა ცეცხლით“, ნიშნავს წვას. აქ იგულისხმება წვა სადნობ ღუმელში, ოქროსა და ვერცხლის გაწმენდისათვის; ეს გამოთქმა ჰგავს მეტაფორას, რომელიც გამოყენებულია 1:7-ში. პეტრე მორწმუნეების დევნას მიიჩნევდა ასეთ ანთებულ ღუმელად, რომელსაც იყენებდა ღმერთი, რათა გაეწმინდა მათი სიცოცხლე. ასეთია ზომები, რომლებსაც ღმერთი იყენებს მორწმუნეების მიმართ,

როდესაც ის ახორციელებს თავისი სამთავრობო მმართველობის სასამართლოს, რომელიც იწყება მისი საკუთარი სახლიდან (4:17-19).

ღმერთი იყენებს ცეცხლით გამოცდას როგორც ზომებს, რომლებსაც ის იყენებს არა ცოდვილებისა და მოწინააღმდეგეების მიმართ, არამედ მორწმუნეების მიმართ, თავისი ოჯახის წევრების მიმართ. ანთებული ღუმელი არის საშუალება, რომლის მეშვეობითაც ღმერთი ახორციელებს თავისი სამთავრობო მმართველობის სასამართლოს. თავის სამთავრობო მმართველობაში ღმერთი იყენებს ცეცხლით გამოცდას ღუმელის სახით, რათა გაწმინდოს მორწმუნეები ნებისმიერი მინარევისაგან, რომლებიც შეიძლება მათ ჰქონდეთ. დიახ, როგორც ქრისტეში მორწმუნეები, ჩვენ ვართ ოქრო, მაგრამ ჩვენში კვლავინდებურად არის მრავალი მინარევი. ამიტომაც ჩვენ უნდა გავიწმინდოთ მათგან. ჩვენი განწმენდა შეუძლებელია უბრალოდ სწავლების, ურთიერთობისა და ეკლესიის კრებებზე დასწრების მეშვეობით. ჩვენ ყველამ უნდა გავიაროთ ეს ანთებული ღუმელი. ღმერთი გვათავსებს ჩვენ ამ ანთებულ ღუმელში, ანუ გვცდის ჩვენ ცეცხლით, რათა წვის მეშვეობით მოგვაშოროს ჩვენ მინარევები. პეტრე ამას განიხილავს როგორც სასამართლოს სამთავრობო ზომების ფარგლებში, რომლებსაც ღმერთი იყენებს მორწმუნეების მიმართ („პეტრეს პირველი წერილის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 223-224, 331-332).

კვირა 2 – დღე 3

ღილის საკვები

1 პეტ. 5:6	მაშ, დამდაბლდით ღმერთის ძლიერი ხელის ქვეშ, რათა მან თავის დროზე აღგამაღლოთ თქვენ.
ებრ. 12:6	ვინაიდან ვინც უყვარს, იმას სჯის უფალი, და სცემს ყოველ ძეს, რომელსაც იღებს.

ღმერთის სასამართლო ხორციელდება იმ ვითარებაში, რომელიც მოწყობილია ღმერთის ყოველმხარობის თანახმად... 1 პეტ. 5:6-ში ღმერთის ძლევა მოსილი ხელი არის ღმერთის მმართველი ხელი, რომელიც განსაკუთრებით ვლინდება ღმერთის სასამართლოში.

ღმერთის ხელი ძლევამოსილია იმაში, რომ გადაგვარჩინოს ჩვენ. მაგრამ ჩვენ მისი ხელის უფრო დიდ ძლევამოსილებას ვხედავთ მის სასამართლოში. დავუშვათ, ერთი ძმა, რომელიც დიდი ხანია, უკვე გადარჩენილია, აგრძელებს ქვეყნიური გასართობებით ტკობას. ის ჭეშმარიტად გადარჩენილია, მაგრამ კვლავინდებურად უყვარს ქვეყნიერება. მაგრამ ერთხელაც ის ხვდება ღმერთის ძლევამოსილი ხელის მიერ მოწყობილ საავტომობილო ავარიაში, და ამ ავარიის წყალობით ის ახლა იწყებს უფლის უფრო ღრმად ძებნას, ვიდრე ადრე. ეს არის იმის ილუსტრაცია, თუ როგორ ვლინდება ღმერთის ძლევამოსილი ხელი ღმერთის სასამართლოში.

პეტრეს მიერ 5:6-8-ში ნათქვამის თანახმად, რომელიც დაკავშირებულია ღმერთის ძლევამოსილი ხელის ჩვენ მიერ განცდასთან, ჩვენ უნდა გაგაკეთოთ სამი რამ. პირველი, ჩვენ უნდა დაემდაბლდეთ ღმერთის ძლევამოსილი ხელის ქვეშ. მეორე, ჩვენ ღმერთს უნდა გადავცეთ მთელი ჩვენი შფოთვა. მესამე, ჩვენ უნდა ვიყოთ ფხიზლად და მღვიძარედ. ყველაფერი, რაც ჩვენს თავს ხდება, არის ღმერთის ძლევამოსილი ხელის ქვეშ. ჩვენ არ უნდა ვიშფოთოთ და არ უნდა ვწუხდეთ. ჩვენ უბრალოდ უნდა დაემდაბლდეთ ღმერთის ძლევამოსილი ხელის ქვეშ და არ უნდა შევეწინააღმდეგოთ მას. შემდეგ ჩვენ უფალს უნდა გადავცეთ ჩვენი ყველა უბედურება, რომლებიც იწვევს ჩვენში შფოთვას. გარდა ამისა, ჩვენ უნდა ვიყოთ ფხიზლად და მღვიძარედ („პეტრეს პირველი წერილის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 371-372).

ღღეს წასაკითხი

მიუხედავად იმისა, რომ მეორე რჯულიში ჩვენ ვერ ვიპოვით გამოთქმა „სამთავრობო მმართველობას“, ამ წიგნის დეტალურად წაკითხვისას დავინახავთ, რომ ეს არის წიგნი ღმერთის მმართველობაზე, უფრო მეტიც, ღმერთის სამთავრობო მმართველობაზე. სიყვარულზე მოსეს მრავალჯერ უსაუბრია ღმერთს, ხოლო ღმერთის სამთავრობო მმართველობა არის რაღაც, რაც ნაგულისხმევია. თუ ჩვენ ჩაუვლრმავდებით ამ წიგნს, ჩვენ გავაცნობიერებთ, რომ ის ზომები, რომლებსაც ღმერთი იყენებს აქ თავისი ხალხის მიმართ, არის თავისებური სამთავრობო მმართველობა.

ვინაიდან ღმერთი ბრძენია, ის არ ანებივრებს თავის შვილებს. ის არის სრულყოფი მამა, რომელსაც უყვარს თავისი შვილები და იყენებს მათ მიმართ სამთავრობო ზომებს... ის გვსჯის ჩვენ სრულყოფის მიზნით.

ვინაიდან ღმერთს უყვარდა [ისრაელის შვილები], ის არ აძლევდა მათ ნებას, რომ გაქცეოდნენ სასჯელს თავიანთი შეცდომებისათვის. მოსეც კი დაისაჯა ღმერთის მიერ თავისი შეცდომის გამო რიცხ. 20:1-13-ში. მოსე განრისხდა ამბოხებულ ხალხზე, და, ნაცვლად იმისა, რომ ეთქვა კლდისთვის, როგორც მას ღმერთმა უბრძანა, მან მეორედ დაარტყა კლდეს. ამან შეურაცხყო ღმერთი, და შედეგად მოსემ დაკარგა უფლება, რომ შესულიყო კეთილ მიწაზე... ეს იყო ღმერთის სამთავრობო მმართველობის განხორციელების ნიმუში.

რჯულ. 3:23-29-ში ჩვენ ვხედავთ, რომ მოსეს აკრძალული ჰქონდა ღმერთის მიერ დაპირებულ კეთილ მიწაზე შესვლა... ის, რომ ღმერთმა გამოუცხადა აკრძალვა ამ საკითხში, გვიჩვენებს ღმერთის სამართლიან სამთავრობო მმართველობას. მოსემ რიცხ. მე-20 თავში დაუშვა სერიოზული შეცდომა, რომელიც ღმერთმა ვერ აიტანა, ვინაიდან

ის ეხებოდა ღმერთის მმართველობას. ღმერთის სამთავრობო მმართველობა სამართლიანია, და მიუხედავად იმისა, რომ ღმერთს უყვარდა მოსე, ამ მიზეზით ის ვერ იტყოდა უარს თავისი მმართველობის გამოყენებაზე. მოსე ერთგულად ემსახურებოდა ღმერთს ორმოცი წლის განმავლობაში, მაგრამ იმის გამო, რომ მისი შეცდომა შეეხო ღმერთის სამთავრობო მმართველობას, მან დაკარგა კეთილ მიწაზე შესვლის უფლება.

ზომებმა, რომლებიც გამოიყენა ღმერთმა მოსესთან მიმართებით, როდესაც არ მისცა მას კეთილ მიწაზე შესვლის უფლება, აღძრა ისრაელის შვილები, რომ უფრო მეტად შეშინებოდათ ღმერთის სამართლიანი ზომებისა. რა თქმა უნდა, ღმერთი არის მოსიყვარულე ღმერთი, მაგრამ მისი სიყვარული არის სრულმყოფი სიყვარული, და არა გამანებივრებელი სიყვარული. ზომებმა, რომლებიც მიიღო ღმერთმა მოსესთან მიმართებით, ხელი შეუწყო ისრაელის შვილების სრულყოფას. მათ აქედან უნდა გაეთავისებინათ, რამდენად საშიში იყო სამართლიანი ღმერთი თავის სამთავრობო ზომებში („მეორე რჯულის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 15-16, 37-38).

კვირა 2 – დღე 4
ღილის საკვები

1 2:4	პეტ.	...რომელმაც ჩვენი ცოდვები თვითონ აზიდა ძელზე თავისი სხეულით, რათა ცოდვისათვის მკვდრებმა, ვიცოცხლოთ სამართლიანობისათვის; მისი ჭრილობებით განიკურნეთ.
1 2:28	იოანე	თუ იცით, რომ ის სამართლიანია, ისიც იცოდეთ, რომ სამართლიანობის ყოველი მოქმედი მისგანაა შობილი.

გამოთქმა „ცოდვისათვის მკვდრები“ [1 პეტ. 2:24-ში] სიტყვასიტყვით ნიშნავს „ცოდვისაგან შორს მყოფებს“. როდესაც ქრისტემ აზიდა ჩვენი ცოდვები ჯვარზე და მოკვდა, ამ სიკვდილმა მრავალი რამ აღასრულა. ქრისტეს სიკვდილმა ჩვენ ბოლო მოგვიღო, და ამ ბოლოს მოღებას შეუძლია ჩვენ გვამყოფოს ცოდვისაგან შორს. იმისათვის, რომ ადამიანები დარჩნენ ცოდვებისა და ცოდვისაგან შორს, მათთვის უმჯობესია, რომ იყვნენ მოკვდინებული. რამდენი ცოდვაც არ უნდა ჩაიდინოს

ადამიანმა, როდესაც ის კვდება, სიკვდილი გამოყოფს მას ცოდვებისაგან. პეტრე საუბრობს იმაზე, რომ ჩვენ ვიმყოფებით ცოდვებისაგან შორს, ხოლო პავლე საუბრობს იმაზე, რომ მკვდარი თავისუფალია ცოდვისაგან. ქრისტეს სიკვდილს შეუძლია, რომ ცოდვებისაგან შორს გვამყოფოს, რათა ჩვენ ვიცხოვროთ სამართლიანობისათვის. ერთი შეხედვით, როდესაც ჩვენ ვრჩებით ცოდვისაგან შორს, ეს ბოლოს გვიღებს ჩვენ, სინამდვილეში ეს გვაცოცხლებს ჩვენ, რათა ვიცოცხლოთ სამართლიანობისათვის („პეტრეს პირველი წერილის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 226-227).

დღეს წასაკითხი

ჯვრის სუბიექტური ასპექტი გძელებს დღეს ჩვენს განცდაში სულის წყალობით. მაცოცხლებელი სული გამუდმებით მუშაობს ჩვენში და ახორციელებს ჩვენს არსებაში ქრისტეს ჯვრის სუბიექტურ ასპექტს. ჩვენ ყოველდღე ვექვემდებარებით ქრისტეს ჯვრის შინაგან სამუშაოს, და ყოველდღე ჩვენ ვცოცხლდებით, რათა ვიცხოვროთ სამართლიანობისათვის. ამიტომ ცოდვების დამარცხება არ არის ძნელი, ვინაიდან ქრისტეს სიკვდილი გვამყოფებს ჩვენ ცოდვებისაგან შორს. ქრისტეს სიკვდილმა ჩვენსა და ცოდვებს შორის გააწყო გამყოფი ხაზი. ვინაიდან ჩვენ ვიმყოფებით ცოდვებისაგან შორს, ახლა ჩვენ ვართ ცოცხლები. ჩვენ არ გვჭირდება, რომ ვიბრძოლოთ ან შევეცადოთ საკუთარი თავის ენერჯით დამუხტვას. ჩვენ უბრალოდ ვცხოვრობთ, და ამ სიცოცხლეს აქვს გამუდმებული მიდრეკილება სამართლიანობისაკენ. ასე განვიცდით ჩვენ ჩვენი მსხნელის მიერ ყოველდღიურ გადარჩენას.

ჩვენ უნდა გვქონდეს არა მარტო ობიექტური ჯვარი, არამედ სუბიექტური ჯვარიც. ობიექტური ჯვარი უნდა გახდეს ჩვენთვის სუბიექტური ჩვენს განცდაში. ამისათვის საჭიროა, რომ მაცოცხლებელმა სულმა იმუშაოს ჩვენში. როდესაც ჩვენ მოვუხმობთ უფალ იესოს სახელს და ვურთიერთობთ მასთან, მაცოცხლებელი სული მოქმედებს ჩვენში. ჩვენ თავისთავად განვიცდით ჯვრის სუბიექტურ სამუშაოს, რომელიც გამოგვეყოფს ცოდვებისაგან, რისი წყალობითაც ჩვენ ავტომატურად ვცხოვრობთ სამართლიანობისათვის.

ახლა ჩვენ უნდა გავარკვიოთ, თუ რატომ იყენებდა პეტრე გამოთქმას „ვიცოცხლოთ სამართლიანობისათვის“. ეს დაკავშირებულია ღმერთის სამთავრობო მოთხოვნების შესრულებასთან. სინამდვილეში ღმერთის მთავრობა მოითხოვს მხოლოდ ერთ რამეს – სამართლიანობას. აი, რატომ არის ნათქვამი 2 პეტ. 3:13-ში: „მაგრამ ჩვენ, მისი დაპირებისამებრ, მოველით ახალ ცასა და ახალ მიწას, სადაც დამკვიდრებულია სამართლიანობა“. 1 პეტ. 2:23-ში ჩვენ ვხედავთ, რომ უფალი იესო მუდმივად მას გადასცემდა ყველაფერს, ვინც სამართლიანად ასამართლებს. შემდეგ, 24-ე მუხლში, პეტრე ამბობს, რომ ჩვენ უნდა ვიცოცხლოთ სამართლიანობისათვის. აქ პეტრეს წარმოდგენა ეფუძნება ფიქრებს მთავრობაზე; სამართლიანობა დაკავშირებულია ღმერთის მთავრობასთან. ჩვენმა მსხნელმა გადაგვარჩინა ჩვენ, რათა გვეცხოვრა სიცოცხლით, რომელიც შეესაბამება ღმერთის მთავრობის სამართლიან მოთხოვნებს.

ღმერთი სამართლიანია, და მისი მთავრობა ეფუძნება სამართლიანობას. ფსალ. 89:14-ში ნათქვამია, რომ სამართლიანობა არის ღმერთის ტახტის საძირკველი. ამიტომ, ვინაიდან ჩვენ ვართ ღმერთის ხალხი, რომელიც ცხოვრობს ღმერთის მთავრობის ქვეშ,

ჩვენ უნდა ვიცხოვროთ სამართლიანი ცხოვრებით. ჩვენ უნდა ვიცოცხლოთ სამართლიანობისათვის. მაგრამ ვინაიდან ჩვენ თვითონ ვერ ვიცოცხლებთ ასეთი სიცოცხლით, მხსნელი გადაგვარჩენს ჩვენ, რათა ვიცოცხლოთ სამართლიანობის სიცოცხლით, ანუ სიცოცხლით, რომელიც აღასრულებს ღმერთის მთავრობის სამართლიან მოთხოვნებს.

ჩვენ უნდა გავაცნობიეროთ, რომ ქრისტემ, ჩვენმა მხსნელმა, მთელი ჩვენი ცოდვები აზიდა ძელზე და მოკვდა იქ ჩვენ ნაცვლად. ახლა მისი სიკვდილი გამოგვყოფს ჩვენ ცოდვებისაგან და გვაცოცხლებს ჩვენ, რათა ვიცოცხლოთ სამართლიანობისათვის. ჩვენ თავისთავად ვართ ღმერთის მთავრობის ქვეშ, და არა გვაქვს არანაირი კონფლიქტი ღმერთის მთავრობასთან, ვინაიდან ვცოცხლობთ სამართლიანობისათვის („პეტრეს პირველი წერილის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 227-229).

კვირა 2 – დღე 5
ღილის საკვები

ებრ. 12:10	...ის კი [გვსჯის] ჩვენი სარგებლობისათვის, რათა მის სიწმიდეს ვეზიაროთ.
რჯლ. 9:3	...იცოდე, იეჰოვა, შენი ღმერთი, წინ მიგიძღვის როგორც შთანთქმელი ცეცხლი...
7:9	...ღმერთი არის იეჰოვა, შენი ღმერთი, ერთგული ღმერთი, რომელიც მეთათსე თაობამდე იცავს აღთქმასა და სასიყვარულო ზრუნვას მათთვის, ვისაც უყვარს ის და ვინც იცავს მის მცნებებს.

1 პეტ. 1:15-სა და 16-ში ნათქვამია: „არამედ იყავით წმიდები ყოველ საქციელში, როგორც წმიდაცაა იგი, ვინც თქვენ მოგიწოდათ, ვინაიდან დაწერილია: „იყავით წმიდები, რადგან წმიდა ვარ მე“. წმიდა არის სამერთიანი ღმერთი: ამომრჩეველი მამა, გამომსყიდველი ძე და გამაწმიდანებელი სული (1 პეტ. 1:1-2). ჩვენ ვხდებით წმიდები სულის მიერ გაწმიდანების შედეგად ხელახლა შობის საფუძველზე, რომელსაც მოაქვს ჩვენთვის ღმერთის წმიდა ბუნება და შევყავართ წმიდა ცხოვრებაში. მამამ ხელახლა გვშვა ჩვენ და ახლა გაჩნდა წმიდა ოჯახი, წმიდა მამა წმიდა შვილებთან ერთად... შინაგანად მან გვშვა ჩვენ სიცოცხლით, რათა გვქონდეს მისი წმიდა ბუნება;

გარეგნულად ის გვწვრთნის ჩვენ, რათა ვეზიაროთ მის სიწმიდეს (ებრ. 12:9-10) („დასკვნითი შეტყობინებები ახალი აღთქმის თანახმად“, გვ. 103-104).

დღეს წასაკითხი

1 იოანეს 1:9-ში ასევე გახსნილია ღმერთის ერთგულება: „თუ ვაღიარებთ ჩვენს ცოდვებს, მაშინ ის, ერთგული და სამართლიანი, მოგვიტყუებს ცოდვებს და გაგვწმენდს ყოველგვარი უსამართლობისაგან“. ღმერთი ერთგულია იმაში, რაც დაკავშირებულია მის სიტყვასთან (1 იოანე 1:10), მისი სახარების ჭეშმარიტების სიტყვასთან (ეფეს. 1:13), რომელშიც ნათქვამია, რომ ქრისტეს წყალობით ის გვაპატიებს ჩვენს ცოდვებს (საქმე. 10:43). თუ ჩვენ ვაღიარებთ ჩვენს ცოდვებს, ის, თავისი სიტყვის თანახმად, გვაპატიებს, ვინაიდან ის ერთგული უნდა იყოს იმაში, რაც დაკავშირებულია მის სიტყვასთან.

1 კორ. 10:13-ში პავლე ამბობს: „არ გქონიათ განსაცდელი, გარდა ადამიანურისა; და ერთგულია ღმერთი, რომელიც არ დაუშვებს, რომ თქვენს შესაძლებლობაზე მეტად გამოიცადოთ, არამედ განსაცდელთან ერთად გამოსავალსაც მოგცემთ, რომ გადატანა შეძლოთ“. ერთი მხრივ, ჩვენ ყურადღებით უნდა ვიყოთ, რომ არ ვცდუნდეთ, რათა არ დავეცეთ. მეორე მხრივ, ღმერთი, თავისი ერთგულების თანახმად, არ დაუშვებს, რომ იმაზე მეტი განსაცდელი დაგვატყდეს, ვიდრე ატანას შევძლებდეთ, არამედ განსაცდელთან ერთად გამოსავალსაც გვაძლევს. ეს არის დაპირებისა და გამხნეების სიტყვა.

1 თეს. 5:23-სა და 24-ში ნათქვამია: „თავად მშვიდობის ღმერთმა დაე გაგაწმიდნოთ მთლიანად და თქვენი სული, და სამშინველი, და სხეული დაე დაცულ იქნეს სრულად, უბიწოდ, ჩვენი უფლის, იესო ქრისტეს, მოსვლისას. ერთგულია ის, ვინც მოგიწოდათ, რომელიც აღასრულებს კიდევ ამას“. აქედან ჩანს, რომ ერთგული ღმერთი, რომელმაც მოგვიწოდა, გაგაწმიდანებს ჩვენ მთლიანად და დაიცავს მთელ ჩვენს არსებას სრულად... უდავოა, ეს ღვთაებრივი ერთგულება არის ღმერთის ტკბილი თვისება („დასკვნითი შეტყობინებები ახალი აღთქმის თანახმად“, გვ. 93-94).

რჯლ. 7:9-15-ში მოსეს სურდა, რომ ხალხს გაეცნობიერებინა, რომ ღმერთი არის იეჰოვა, მათი ღმერთი, ერთგული ღმერთი, რომელიც იცავს აღთქმასა და სასიყვარულო მზრუნველობას მებათასე თაობამდე მათთან მიმართებით, ვისაც უყვარს ის, და ვინც ასრულებს მის მცნებებს; რომ ის შეიყვარებდა მათ, აკურთხებდა და გაამრავლებდა მათ; რომ ის აკურთხებდა მათი მუცლის ნაყოფს და მათი მიწის ნაყოფს: მათ ხორბალს, და მათ ახალ ღვინოს, და მათ ახალ ზეთს, მათ მსხვილფეხა საქონლის ნამატს და მათ წვრილფეხა საქონლის მონაგებს – და რომ მოაშორებდა მათ ყოველგვარ ავადმყოფობასა და დამღუპველ ეგვიპტურ სნეულებებს.

დღეს ღმერთს ვუყვარვართ ჩვენ, გვაკურთხებს და გვაამრავლებს ჩვენ, ვინაიდან ჩვენ „ვიცავთ“ მის ქრისტეს. სწორედ ქრისტეში ვიღებთ ჩვენ ღმერთის კურთხევებს და ვტკბებით ამ კურთხევებით. ღმერთი ჩვენთანაა ქრისტეში. ღმერთის მაღლი და მშვიდობა გვეძლევა ჩვენ ქრისტეში. ამიტომ ჩვენ მართალი უნდა ვიყოთ ღმერთთან მიმართებით, როდესაც ვიღებთ ქრისტეს. ერთადერთი მცნება, რომელსაც დღეს ღმერთი აძლევს ქვეყნიერებას, არის ის, რომ ირწმუნონ მის ძეში და მიიღონ ის. სინამდვილეში, ღმერთის მცნება არის თვით ქრისტე. ჩვენ უნდა მივიღოთ ის, „დავიცვათ ის“ და უნდა

ვიყოთ მართალი მასთან მიმართებით. ამის გაკეთებით ჩვენ ვიქნებით მართალი ღმერთთან მიმართებით, და მას ვეყვარებით ჩვენ და გვაკურთხებს ჩვენ („მეორე რჯულის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 62-63).

კვირა 2 – დღე 6

ღიღის საკვები

რჯლ. 7:7	...შეგიყვარა და გამოგარჩია იეჰოვამ...
იერ. 31:3	შორიდან მეჩვენა იეჰოვა და მითხრა: „მარადიული სიყვარულით შეგიყვარე და ამიტომაც მიგიზიდე სასიყვარულო მზრუნველობით.
1 კორ. 1:7-8	...ჩვენი უფლის, იესო ქრისტესი, რომელიც ბოლომდე განგამტკიცებთ, რათა უმწიკველნი იყოთ ჩვენი უფლის, იესო ქრისტეს, დღეს.

მეორე რჯული საუბრობს ღმერთზე, როგორც სიყვარულისა და სამართლიანობის ღმერთზე. ამის დასტური არის ის, თუ როგორ წარმართავდა წარსულში ღმერთი ისრაელის შვილებს, და ის, თუ როგორ გამოიყენებს მომავალში ის მათ მიმართ ზომებს თავის სიყვარულსა და თავის მმართველობაში. ღმერთის სიყვარული ახორციელებს მმართველობას მათ შორის, ვინც უყვარს ღმერთს, მათი ერთგულების შესაბამისად. იგივე პრინციპი მოქმედებს ჩვენთან მიმართებითაც დღეს.

როგორც სიყვარულის ღმერთი, ის არის ყოვლისმომცველი, მაგრამ როგორც სამართლიანობის ღმერთი, ის არის ძალიან მკაცრი და ვიწრო... თავის სამართლიანობაში ის ხშირად ამბობს „არას“, როდესაც ჩვენ რაღაცის გაკეთება გვინდა.

ზოგიერთი წმიდანი, უფლის აღდგენაშიც კი, ძალიან თავისუფლად იქცევა და არ ეშინია ღმერთის. როგორც კი ჩვენ შევეხებით ღმერთის ხელს, რომელიც იყენებს ჩვენ მიმართ თავის ზომებს, ჩვენ შეგვეშინდება მისი. ის ჩვენ მიმართ იყენებს ზომებს სამართლიანად, რათა ჩვენ გავხდეთ სრულყოფილი და ასევე ვიყოთ სამართლიანები. ყველამ, ვისაც განზრახული აქვს, რომ შევიდეს კეთილ მიწაზე და დაიმკვიდროს კეთილი მიწა, დაეუფლოს მას და დატკბეს მისით, უნდა ისწავლოს, რომ იყოს სამართლიანი ყოველმხრივ თავის ყოველდღიურ ცხოვრებაში („მეორე რჯულის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 18).

ღღეს წასაკითხი

ეს წიგნი, მომავლისაკენ მიმართული, გამოხატავს იმის იმედს, რომ ადამიანს, ერთი მხრივ, ეცოდინება ღმერთის სიყვარული და მმართველობა და, მეორე მხრივ, ეცოდინება თავისი ჭეშმარიტი მდგომარეობა, რათა უკვე აღარ იყოს საკუთარ თავზე დაიმედებული. ამრიგად, მეორე რჯულის მიზანი არის ის, რომ ჩვენ გავიცნოთ ღმერთი, და ასევე გავიცნოთ ჩვენი თავი. ჩვენ უნდა ვიცოდეთ ღმერთი. კერძოდ, ჩვენ უნდა ვიცოდეთ, რომ ღმერთი არის მოსიყვარულე, და რომ ის არის სამართლიანი თავის ზომებში, რომლებსაც იყენებს ჩვენ მიმართ. ჩვენ ასევე უნდა ვიცოდეთ, რომ თვითონ ჩვენ გამუდმებით ჩავდივართ შეცდომებს. თუ ჩვენ გვეცოდინება ეს, აღარ ვიქნებით საკუთარ თავზე დაიმედებული, არამედ ვიქნებით დაიმედებული ღმერთზე, მასზე, ვინც ერთგულია.

საბოლოოდ ეს წიგნი გვიჩვენებს, რომ ღმერთის სიყვარული წარმოქმნის დამასრულებელ სამუშაოს თავისი ხალხისათვის, რათა ისინი დატკბნენ მისი სრული კურთხევით, მისი ნებისა და მის მიერ წინასწარ ცნობის თანახმად. მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ არა გვაქვს ღმერთის მიმართ სიყვარული და შიში მის წინაშე, და მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ არა ვართ ერთგულები, ღმერთი მიაღწევს წარმატებას. როგორ მდგომარეობაშიც არ უნდა აღმოჩნდეს ღმერთის ხალხი, ღმერთი ერთგული იქნება ბოლომდე, და საბოლოოდ ის განახორციელებს თავის ჩანაფიქრს, რათა ჩვენ დავეტკბეთ მისი სრული კურთხევით.

მეორე რჯულში მოსე მკაცრად საყვედურობს ხალხს. მაგრამ ამ წიგნის ბოლოს ჩვენ ვხედავთ მოსეს სიმღერას და მის მიერ სრულ კურთხევას ყოველი ტომისათვის. საბოლოოდ ღმერთის მიერ ამორჩეული და გამოსყიდული ხალხი შევიდა წმიდა მიწაზე, დაეუფლა მას, ცხოვრობდა მასში და ტკბებოდა მისით. ეს არის ღმერთის წარმატება, და მხოლოდ ღმერთს აქვს უფლება, რომ ვაქოთ და ვადიდოთ ის.

მეორე რჯულში გახსნილია იგივე, რაც გახსნილია მთელ ბიბლიაში. მთელი ბიბლია გვიჩვენებს, რომ ღმერთი არის მოსიყვარულე, სამართლიანი და ერთგული. ბიბლია ასევე ამხელს იმას, რომ ჩვენ არა ვართ ერთგულები. ის გვიჩვენებს, რამდენი მარცხი განვიცადეთ წარსულში და რამდენ შეცდომას დავეშვებთ მომავალში. მაგრამ ამ ყველა ორგულობის, მარცხისა და შეცდომის მიუხედავად, ღმერთი მაინც შეაძლებინებს მის მიერ ამორჩეულ ხალხს, რომ ისინი შევიდნენ მდიდარ ქრისტეში, რათა დაეუფლონ მას, დატკბნენ მისით, განიცადონ ის და იცხოვრონ კიდევ ის.

თუ შევადარებთ მეორე რჯულის წიგნს გამოსვლის, ლევიანებისა და რიცხვნის წიგნებთან, დავინახავთ, რომ კანონი, დადგენილებები და წესები, რომლებიც მოსემ გაიმეორა მეორე რჯულში, იგივეა, მაგრამ კანონის გამეორებაში არის ზოგიერთი დამატება და დეტალი. ყველა გამეორებული დადგენილება და წესი, ახალი დეტალებით, დაწვრილებით საუბრობს იმაზე, თუ როგორი დახვეწილი, ნაზი, მზრუნველი და თანამგრძნობია ისრაელის დიადი ღმერთი. ეს გვიჩვენებს, რომ მეორე რჯული არის განსაკუთრებული წიგნი გამოცხადების თვალსაზრისით იმასთან დაკავშირებით, თუ როგორია ღმერთი. ღმერთი, რომელიც ამ წიგნშია ნაჩვენები, არა მარტო მოსიყვარულე, მოწყალე და კეთილგანწყობილია; ის ასევე დახვეწილი, ნაზი, მზრუნველი და თანამგრძნობია. ასეთია ჩვენი ღმერთი („მეორე რჯულის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 19-20, 192).